

ततः सदेवराट् देवैर्ऋषिभिः स्तूयमानस्त्रिविष्टपस्थो निष्कल्मषो बभूव ह ब्रह्मवध्यां चतुर्षु स्थानेषु वनिताग्निवनस्पतिगोषु व्यभजदेवमिन्द्रो ब्रह्मतेजः प्रभावोपबृंहि
तः शत्रुवधं कृत्वा स्वं स्थानं प्रापितः ॥ ५३ ॥ आकाशगंगागतश्च पुरा भरद्वाजो महर्षिरुपास्य शचीं नूक्रमानूक्रमता विष्णुनाभ्यासादितः स भरद्वाजेन ससलिलेन
पाणिनोरसिताडितः सलक्षणोरस्कः संवृत्तः ॥ ५४ ॥ भृगुणामहर्षिणा शमोऽग्निः सर्वभक्षत्वमुपानीतः ॥ ५५ ॥ अदितिर्वैदेवानामन्नमपचदेतद्ब्रुत्वाऽसुरान्ह
निष्यंतीति तत्र बुधो ब्रतचर्या समाप्ता वागच्छददितिं चावोचद्विष्णां देहीति तत्र देवैः पूर्वमेतत्प्राशं नान्येनेत्यदितिर्भिक्षां नादादथ भिक्षाप्रत्याख्यानरूपितेन बुधे
न ब्रह्मभूतेनादितिः शमो अदितेरुदरे भविष्यति व्यथा विवस्वतो द्वितीयजन्मन्यंडं संज्ञितस्य अंडं मातुरदित्यामारितं समार्तं ढो विवस्वानभवच्छ्राद्धदेवः ॥ ५६ ॥ द
क्षस्य यावैदुहितरः षष्टिरासंस्ताभ्यः कश्यपाय त्रयोदश प्रादाद्दशधर्माय दशमनवे सप्तविंशतिमिदं वेतासु तुल्यासु नक्षत्राख्यांगतासु सोमो रोहिण्यामभ्यधिकं
प्रीतिमानभूतस्तः शिष्टाः पत्यर्ह्यर्थावत्यः पितुः समीपंगत्वे ममर्थं शशंसुर्भगवन्नस्मासु तुल्यप्रभावासु सोमो रोहिणीं प्रत्यधिकं भजतीति सो ब्रवीद्यक्ष्मै न मा वि
श्येतेति दक्षशापात् सोमं राजानं यक्ष्मा विवेश स यक्ष्मणा विष्टो दक्षमगाद्दक्षश्चैनमब्रवीन्न समं वर्तयसीति तत्र र्षयः सोममब्रुवन्क्षीयसे यक्ष्मणा पश्विमायां दिशि
समुद्रे हिरण्यसरस्तीर्थं तत्र गत्वा आत्मानमभिषेचयस्वेत्यथा गच्छत्सोमस्तत्र हिरण्यसरस्तीर्थं गत्वा चात्मनः सेचनमकरोत्स्नात्वा चात्मानं पाप्मनो मोक्षयामा
सतत्र चावभासितस्तीर्थे यदा सोमस्तदा प्रभृतिचतीर्थं तत्प्रभासमिति नाम्ना ख्यातं बभूव ॥ ५७ ॥ तच्छ्रापादद्यापि क्षीयते सोमोऽमावास्यांतरस्थः पौर्णमासीमा
त्रेधिष्ठितो मेघलेखा प्रतिच्छन्नं वपुर्दर्शयति मेघसदृशं वर्णमगमत्तदस्य शशलक्ष्मविमलमभवत् ॥ ५८ ॥ स्थूलशिरामहर्षिर्मैरोऽप्रागुत्तरे दिग्बिभागे तपस्तेपे
ततस्तस्य तपस्तप्यमानस्य सर्वगंधवहः शुचिर्वायुर्वायमानः शरीरमस्पृशत्सतपसा तापितशरीरः कृशो वायुनोपवीज्यमानो हृदये परितोषमगमत्तत्र किल त
स्यानिलव्यजनकृतपरितोषस्य सद्यो वनस्पतयः पुष्पशोभां निदर्शितवन्त इति स एतान् शशाप न सर्वकालं पुष्पवंतो भविष्यथेति ॥ ५९ ॥